

Alapítva: 1990-ben

Bogárd és Vidéke

„A társadalom egyetlen önvédelmi fegyvere a nyilvánosság”

2021. július 15. - XXXII. évf. 28. szám
16 oldal, 300 Ft

ÖTLETBÖRZE A JÖVŐRŐL	2
KÁPOLNAAVATÓ BÚCSÚ RÉTIBEN	3
AMIKOR A TULIPÁN ÚJ ÉLETRE KEL	4
ALSÓSZENTIVÁNI BÚCSÚNAP ÚJMISÉS ÁLDÁSSAL	5
FELTÉTEL NÉLKÜL	6
SPORTPIKNIK.	16

Főszerkesztő: Hargitai-Kiss Virág

A Dél-Mezőföld független hetilapja

www.bogardesvideke.hu

Dühösködők

A peronon gyerekcsapat sorakozik a vasúti kocsi ajtaja előtt, hogy egymás után szálljanak föl pedagógusaik iránymutatása mellett. A sor útját állja egy másik kocsihoz igyekvő asszonyságnak, aki ahelyett, hogy szépen megkérné a diákokat, hogy engednék át őt, mérgesen rájuk ripakodik:

– Nem látjátok, hogy jövők?! Menjetek már odébb! Micsoda neveletlen népség!

A gyerekek csöndben kettéválnak, átengedik a buffogó nénit.

A vonaton egy házaspárnak udvariasan jelzi egy új utas, hogy azt a helyet foglalták el, ahova az ő jegye szól. A házaspár nagy dérral-dúrral szedelőzködik, közben fél vállról sértve odavetve: „Jól van, na!” Aztán az úton végig másról sem szól a „beszélgetésük”, mint arról, hogy éppen mi a rossz: baj, hogy gyorsan megy a vonat, aztán meg lassan, meleg van, huzat van satöbbi.

A boltban a kasszánál egy nő és a fia az előtük álló nyakába áll. Kerek öt (!) percig tartó sorállásuk alatt szüntelenül morognak: miért nem halad már a sor, mit piszmozg már az az ember, nem igaz, hogy nincs aprója, tegyed má' a szatyrodba azt a kiflit, aztán húzzál. Egymással is összeszólalkoznak valamin.

Kedves dühösködők! Állítsák át az agyukban ellenkező irányba a gombot. Egy kattintás az egész a jó szó, türelem, megértés felé. Ez az apró mozdulat jelentősen megváltoztatja ezt a fránya világot!

Hargitai-Kiss Virág

Kápolnaavató búcsú Rétiben

Írás a 3. oldalon.

Írás a 7. oldalon.

Nap mint nap tánc

ÖTLETBÖRZE A JÖVŐRŐL

„A helyi identitás és kohézió erősítése Sárbogárd térségében” elnevezésű projekt keretén belül az úgynevezett DEEP program az új kihívásokra hivatott megoldásokat találni a humán szolgáltatások területén. Ennek érdekében rendezett műhelybeszélgetést az Echo Innovációs Műhely a térség humán szakemberei, szervezetek és intézmények képviselői részére július 8-án, csütörtökön a díszteremben, arra fókuszálva, hogy a 2021 és 2027 között elérhető, hamarosan megnyíló fejlesztési forrásokat a legnagyobb hatékonysággal, a helyi igényekhez igazodva tudják megtervezni, megpályázni és felhasználni, becsatornázva azokat a megyei és térségi projektekbe, lelket öntve az infrastrukturális fejlesztésekbe.

Domokos Tamás, a Kodolányi János Egyetem Fejlesztő Szociológiai Kutatótanszékének vezetője hangsúlyozta, hogy egy-két hónapon belül itt lesznek a pályázatok, és a hosszú távra szóló projektek beadására csak rövid idő (körülbelül egy hónap) áll majd

rendelkezésre. Tehát sok a feladat és kevés az idő. Viszont a szerződések is hamar megkötöttek.

Dr. Sükösd Tamás polgármester meglátása szerint ötlet mindig van, így össze lehet rakni egy jó fejlesztési elképzelést a humán szektor vonatkozásában. Az alap gondolat egy komplex szociális intézmény létrehozása.

Ruff Tamás szociológus, a Magyar Városkutató Intézet kutatási igazgatója egy 2019 szeptemberében Fejér megyében végzett felmérés eredményeit ismertette, melyet 2000 fős mintavétellel készítették. A felmérés Székesfehérvárt nem érintette. Többek között arról kérdezték az embereket, mennyire szeretnek Fejér megyében élni. Sárbogárd térségében 32 % nagyon elégedett, 43 % inkább elégedett – ezzel a település az első a megyében. Azonban a többi városhoz képest több azoknak az aránya, akik nem szeretnek itt élni. Ugyancsak Sárbogárd térségében az emberek mintegy harmada lát fejlődő tendenciát, 43 % nem lát változást, 26 % pedig inkább negatív tendenciát lát. Megyei szinten a legkifogásoltabb az utak, járdák állapota, második helyen áll a közlekedés, harmadik helyen a munkahelyek; szociális területen a munkahelyek–munkanélküliség, idősek, kisebbség helyzetét látják a megye lakói a legproblémásabbnak, az egészségügyben a szakorvoshiányt, az oktatásban pedig a pedagógushiányt. A felmérés alapján a legjobban az önkormányzati, állami intézményekben bíznak az emberek, valamint kisebb bizalommal vannak az egyházak, helyi médiumok, civil szervezetek, kereskedők iránt.

Domokos Tamás taglalta a 2021–2027-es megyei humánfejlesztési program főbb irányvonalait, majd kötetlenebb eszmecsere keretében vitatták meg a jelenlévők az esélyegyenlőséggel (nők, idősek, családok, fiatalok, szegénységben vagy fogyatékkal élők, óvodai és szociális ellátás, bűnmegelőzés, szociális gazdaság, köznevelés), az életmóddal (egészségügyi alapellátáshoz kapcsolódó humán erőforrás és eszközök, egészségfejlesztő programok, sport és rekreáció, táplálkozás, prevenció, védőnői munka, Covid elleni védekezés), közösségi és kulturális étellel (környezetvédelem, épített és szellemi örökség, civil szféra, önkéntesség, programok, rendezvények) kapcsolatos kihívásokat, a lehetséges megoldásokat.

Hargítai-Kiss Virág

MEZEI MÁRIÁRÓL

Félek, sokan nem is tudják, ki volt az a Mezei Mária. Színésznő volt, kítűnő színésznő, a 30-as, a 40-es, de még az 50-es években is alig készült film az ő közreműködése nélkül. Hol Jávors Pál, hol Szabó Sándor, hol Sinkovits Imre oldalán látjuk őt. Nem lehetett a közönség kedvence, többnyire szép, gonosz nőket személyesített meg. Kissé fátyolos alt hangja, egzotikus szépsége, bonyolult lelke a férfiak életét elrontó, később a szerelmekbe alattomos mesterkedéssel beavatkozó démoni figura megjelenítésére tették őt alkalmassá. A valóságban egyáltalán nem volt ő a végzet asszonya. Amikor a háború után mint „polgári kacatot” ki akarták ebrudalni a magyar színművészetből, kiderült, hogy mélyen vallásos, néha döbbenetes hatású versmondó.

Az alábbi, vele kapcsolatos történetet egy barátom találta egy régebbi könyvben. Nekem is elmesélte azzal, hogy írjam meg. Megírom.

Tehát az 56-os forradalom leverése után vagyunk Budapesten. Aki nem élte át felnőttként ezt a kort, annak a számára elmesélhetetlen. A város romokban, a felborított villamosok huzaljai az aszfalton tekernek. Az utcákon tömeg nyüzsög, a fák

alatt a sebtében eltemetett halottak sírhalmi, azon halottaké, akik nem átaláltak felvenni a harcot a városukba törő idegen haderővel. A falakon, fákon ezer és ezer tiltakozó, indulatos kiáltvány kitépett füzetlapokon, csomagolópapíron. Nos, Mezei Mária beáll egy kirakatba, amelynek üvegje pozdorjává törve hever a járdán. Miért áll ő a kirakatba? Színésznő, tudja, hogy van pillanat, amikor a kirakatba kell állni, mert a színházak zárva vannak. Verset mond.

Pár nap múlva megjelenik egy csoport pufajkás a lakásán. A pufajka szovjet szabású, szovjet gyártmányú, szteppelt, jó meleg kabát volt, ilyet osztottak ki a szovjet agresszió által az országra erőszakolt Kádár-kormány fegyvereseinek. A nép elnevezte őket pufajkásoknak. A művésznő engedély nélkül verset mondott a nyílt utcán, őrizetbe kell őt venni, erre szól a parancs.

Van idő, amikor verset mondani büntény. Aki verset ír vagy verset mond, az némely történelmi helyzetben „ember az embertelenségben” Ady szavaival. Van, amikor be van tiltva az emberség, bűnügyi eljárásoknak van alávetve.

– Ön magyar? – kérdezi a művésznő az érkező pufajkások parancsnokát, nyilván a

ruházatából adódó bizonytalanságból kifolyólag.

– Persze.

– Elmondok most egy versrészletet.

„A nagy világon e kívül / Nincsen számodra hely; / Aldjon vagy verjen sors keze: / Itt élned, halnod kell.”

– Felismerte?

– Igen. Ez a Szózat vége.

– Ön igazi magyar ember. Nos, én ezt a verset mondtam el ott a kirakatban. Most, amikor magyarok ezrei hagyják el naponta ezt a szerencsétlen országot. Nem gondolja, hogy ahelyett, hogy ezt a bilincset rázogattja itt előttem, inkább kézcsókot érdemelnék?

– Tudja mit? Igaza van.

És az osztag elvonult.

Ennyi a történet.

Tanulság: lehet normális az ember, akár melyik oldalon áll. Bár némelyik helyzetben nem könnyű.

L. Albin

Kápolnaavató búcsú Rétiben

Hosszú koplalás után ismét feltöltődhetett Rétimajor Szent Péter-napi programjaival és kínálatával a kilátogató népes vendégsereg szombaton.

Molnár Krisztián, a Fejér Megyei Közgyűlés elnöke köszöntőjében elárulta, hogy szívesen jár Rétimajorba nem hivatalos keretek között is a családjával horgászni, főképp harcára, mely most a főzőverseny főszereplője. A megyei önkormányzat számára kiemelt a helyi kis- és középvállalkozások, az agrárium támogatása, a helyi előállítású termékek fölkarolása, a turizmus, halgazdálkodás. Rétimajorban mindez megtalálható, csodálatos természeti környezetben. Halország évről évre egyre több embert vonz a folytonos fejlesztéseknek köszönhetően. Immár elkészült egy kápolna is egy régi balatoni bárkából, Szent Péter, a halászkor védőszentje tiszteletére, mely esküvők és a hitélet gyakorlásának fontos színhelye, bástyája lehet.

A konferanszié szerepét betöltő **Straub Dezső** színművész ezután **Lévai Ferencnek**, az Aranyponty Zrt. vezérigazgatójának adta át a szót, aki nagy örömet fejezte ki, hogy végre ismét találkozhatnak a Szent Péter-napi halászbúcsún a régi barátok, ismerősök, s szép számban képviseltetik magukat a megye és környék kézművesei különleges portékáikkal. Érdekességként elmondta, hogy négy országgal együtt nyertek el egy olyan európai uniós projektet, mely az európai harcsatenyésztést technológiai szinten oldja meg, s mely alapján bárki termelhet harcsát. E franchise-rendszernek, tudásnak és tapasztalatnak ők lesznek a gazdái. Kiemelte: a halászbúcsú megszervezését kollégái: **Nagy Gábor**, **Szentgyörgyi Lajos**, **Fent Győző**, **Sitkei Judit** vitték a hátukon, bízva abban, hogy mindenki megelégedésére szolgálnak a nap programjai.

Tóth Tamás esperes plébános humoros fordulattal vezette be gondolatait: – Miközben halropogást kóstoltam, vezérigazgató úr feltárta előttem az evangélium titkait és mélységeit. Arra gondoltam, hogy akkor én most nem az evangéliumról fogok beszélni, hanem a halról, ha már ez a

szerepcsere megtörtént. Jómagam azóta horgászom, mióta pappá szenteltek. Ilyenkor olyan emberekkel tölthetek időt, akiket szeretek, és magamnak is megadom az én-időt, amikor szerethetem magamat. Amikor az áldást adom, akkor arra is kérek áldást, hogy engedjétek meg magatoknak, hogy szeressétek magatokat (és az embereket!), és ezért ne legyen lelkiismeret-furdalásotok. A horgászatot körülöleli a csend, amitől egy kicsit talán félünk, mert az embernek sok minden eszébe jut ilyenkor. Ugyanakkor a csend nagy ajándék, mert az ember szívét megsimogatja, békében tudok lenni, és amikor hazamegyek, már nem is az vagyok, aki elindult reggel. Kívánok nektek bátorságot a csendhez,

hogy amikor magatokkal vagytok meg az Istennel, az életet teremtő csend legyen! Ezután az egybegyűlteket átvonultak a kápolnához, melyet **Fent Győző** tervei alapján Győző és az **Oroszi testvérpár**, Sándor és István készítették el.

Az áldást követően a sáregresi népdalkör, a simontornyai nyugdíjasklub és a Ten-Dance Táncsoport előadásának tapsolhattunk. A gyermekek szórakozásáról fides népi játékok, kézműves-foglalkozások gondoskodtak, a gasztrosátornál rétimajori fogásokból lehetett választani, közben a főzőverseny résztvevőinek pavilonjainál a harcsa különféle variációi kerültek terítékre. A kézműveseknél és őstermelőknél pedig ezernyi minőségű finomság és szépség várt a vásárlókra: méz, sajt, fűszerek, gyümölcslevek, zöldségek, virágok, szappanok, ékszer, hangszerek, fából és szaruból készült használati tárgyak, textilák, és még folytathatnánk a sort. A szívélyes fogadtatásról, kellemes környezetről, szép időről nem is beszélve!

Hargitai-Kiss Virág

Amikor a tulipán új életre kel

Tulipános láda és egy régi magtiszító szerkentyű áll a „műtőasztalon” a sárszentmiklósi evangélikus templom udvarán, a féltető alatt. Pár hete még a fafaragók fúrtak-faragtak itt, most viszont precíziós tevékenység folyik: a finom részletek renoválásának, kidolgozásának munkafolyamataiba nyerhetnek betekintést és gyakorlatot a restaurálótábor résztvevői.

A gyerekek és felnőttek közül többeknek ez úgymond a fafaragótábor utáni továbbképzés, ahol Rác Jenő és fia, Rác Gergely restaurátorok mellett Tanács István faesztergályos és Váraljai Péter asztalos, fafaragó adja a szakmai instrukciókat. A hatékonysághoz fontos lelki erőt Váraljai-né Melis Orsolya és a Szákszendről érkezett Matisz Jánosné Éva evangélikus lelkészek közvetítik a szoltárok szavain keresztül, valamint zenés szolgálatukkal.

RÁCZ JENŐT az ország legjobb restaurátorai között tartják számon.

– **Hogyan lesz valakiből a legjobb mesterek egyike?** – kérdeztem tőle, amikor ellátogattam a táborba az első nap délutánján.

– Sok jó szakember van az országban. Az, hogy valaki jó szakember lesz, attól is függ, milyen anyagot őrző múzeumba és milyen kollégák, mesterek közé kerül. Hiszen sok mindent meg lehet tanulni egy jó mester mellett, és az olyan komoly kihívásokat jelentő, roncsolt tárgyak restaurálása közben, mint például az Iparművészeti Múzeumban az Esterházy-kincsek.

– **Széles területet ölel fel a restaurátori munka, hiszen festményekkel, használati tárgyakkal, fémmel, fával, textillel különböző anyagokkal dolgozik. Jenő melyikében jártas leginkább?**

– Eredetileg régész szerettem volna lenni. 13-14 éves voltam, amikor Fettich Nándor – a két háború közötti magyar régészet egyik kiemelkedő alakja – éppen Esztergom mellett, Pilismarót–Basaharcon folytatott ásatást. A szomszéd kisfiúval elmentünk megnézni az izgalmas munkálatokat.

Megálltunk a gödör szélén, és Nándor bácsi lehívott minket, kérdezte, nem akarunk-e részt venni egy sír bontásában. Így kezdődött a kapcsolatunk, és egészen a haláláig, 1970-71-ig tartott. Mivel ő nemcsak régész volt, hanem a fémtárgyak jobb megismerése miatt elsajátította az ötvösséget is, érettségi után az ő javaslatára ötvösnek tanultam tovább, és az Iparművészeti Múzeumba irányított egy nagy tudású restaurátor, Szvetnik Joachim mellé, ahol 25 éven keresztül az Esterházy-kincseket javítottam az ötvösműhelyben, amik a második világháború alatt sérültek meg a budai várban. Aranyművesként végeztem és tanultam mellette vésést is, így megbirkóztam a rám bízott feladatokkal, egyre nagyobb kihívásokkal. Az Esterházy-gyűjteményben ráadásul nemcsak ötvöstárgyak voltak, hanem textíliák, fegyverek, ékszerek, különleges órák is.

– **Akkor azért sem volt könnyű a feladata, mert egy fegyver, vagy óra mechanikus szerkezet, aminek javítása, működőképessé tétele plusz szakmai tudást igényel.**

Ilyen esetben több szakemberrel együtt dolgoztak egy-egy tárgyon?

– Nem, és ez jelentette az igazi személyes kihívást. Ha sikerül az embernek megbirkóznia a feladattal, akkor egy lépcsőfokkal továbblép a szakmai fejlődésben.

– **Hányféle szakmát sajátított már el így?**

– Nem tartom számon. Egy a fontos: az ember szeresse, amit csinál. A múzeumban lehetőségünk volt mintadarabokat készíteni egy-egy komoly munka előtt. Később aztán egyházi gyűjteményektől (Sárospatakról, Esztergomból, Felvidékről, Erdélyből) is fölkerestek megbízásokkal, amikor már nevet szereztem a hivatásomban. Amikor 1992-ben a feleségem meghalt, otthagytam a múzeumot, elvégeztem a teológiát és a Kispeszt–Rózsatéri Református Gyülekezetben voltam segédlelkész.

– **Kifejezetten a feleség halála miatt váltott pályát?**

– Korábban is éreztem elhívást a lelkészi szolgálatra, de aztán elodáztam a dolgot. Ez volt az utolsó, amikor még levelező képzést indítottak. Korábban, még a feleségem életében, a gyülekezet időseinek szállításában, segítségével munkálkodtunk. Két és fél év özvegység után ismer-

tem meg a mostani feleségemet, időskorban szolgáltunk tíz évig, ő ápolónőként, én lelkészként. Most már nyugdíjasként Bakópusztán lakunk, ahol egy kúriát vásároltunk meg.

– Akkor a restaurátori munka otthonra tévődött át.

– Igen, a házat is restaurálni kellett. A ballassagyarmati gyülekezetben szerettem volna lelkészként elhelyezkedni, de közben megválasztottak egy új lelkészt, mi pedig egy evangélikus gyülekezetbe tagozódunk be a családommal. A véletlen úgy hozta, hogy egyszer elmentünk a Palócmúzeumba, ahol éppen az igazgató is ott volt, akivel beszédbe elegyedtünk, és kérdezte, nem akarok-e véletlenül Nógrád megyei restaurátor lenni. Így kerültem a Palócmúzeumba, később pedig a szécsényi Kubinyi Ferenc Múzeumba, ahol még 12-13 évet dolgoztam. Még ma is kapok megbízásokat. Mellette lelkészként is szívesen szolgállok ott, ahova hívnak.

– Mivel a táborban elsősorban fával dolgoznak, milyen technikákat szeretne az ifjú, még nagyon kezdő nemzedéknek megtanítani? Az imént egy tulipános láda mellett állva azt mondta, hogy ha ezt teljesen föl szeretnék újítani, akkor darabjaira kellene szedni – gondolom, erre egy hét nem elegendő.

– A Palócmúzeum a nógrádi népi emlékeket, tárgyakat gyűjtötte, így sok bútort is a munkáim közé került. A táborban lévő tárgyak hasonlóak, csak itt egy áll rendelkezésre, hogy rendbe hozzuk őket. Inkább szempontokat szeretnék adni, hogy a láda tulajdonosa, vagy Péter sógorom miképpen folytassa a munkát. Egy múzeumi beavatkozás esetén hosszú munkafolyamatokon keresztül jutunk el odáig, hogy egy ládát kiállíthatóvá tegyünk (a rovarirtástól kezdve a faanyag feltárásáig, hiányok, festés pótlásáig). Ezek hosszú időt vesznek igénybe. Itt a táborban elsősorban azt kell megbeszélni, mit ne csináljunk egy régi tárggyal, és mi az, amit fontos megőrizni.

– Foglalkozott már ekkora gyerekekkel?

– 12 gyermekem van, 7 az előző, 5 az új házasságból. Mindkét fészekaljából lettek restaurátorok, hiszen ebben a szellemiségben nevelkedtek. Az a nagyszerű ebben a hivatásban, hogy szellemi és manuális munka is egyszerre, ajándék, amit Istentől kaptunk.

Hargitai-Kiss Virág

Alsószentiváni búcsúnap újmisés áldással

A júliusi búcsúnapon régi hagyományként mindig egy újmisés lelkipásztor vezeti a szertartást. Így történt most is, Szakács Péter Mihály atya szentmise-bemutatásával, aki diakónusként Lajoskomáromban szolgált, s fő feladata a hitoktatás volt. Péter atyát 2021. június 24-én szentelte pappá Spányi Antal püspök atya a Prohászka-templomban Székesfehérváron.

A szentmise elején Kallós Péter atya köszöntötte a híveket, aki korábban szintén volt már Alsószentiván plébánosa, majd Szakács Péter atya vezetésével folytató-

dott a szertartás. A 12 éves Jézus templomban való megtalálásáról szóló evangéliumhoz kötődő tanításában Péter atya kifejtette, hogy amennyiben úgy érezzük, Jézus hiányzik az életünkben, s szeretnénk megtalálni, a templomokban ma is megtehetjük ezt.

Amikor gyengülni érezzük hitünket, úgy véljük, nem vagyunk olyan erősek, mint voltunk, Jézus megtalálásából mindig erőt meríthetünk. A templomban hittel megélt élményeinket pedig továbbadhatjuk környezetünknek, hazavihetjük otthonunkba, családtagjainknak, hogy Jézust megtalálva tudjuk hordozni saját keresztünket és lehessünk kitartóak mindennapi életünkben.

A szentmise végén Helter István atya is köszöntötte a zárandokokat, s megköszönte Péter atya mai szolgálatát, s egyben kérte, hogy új papi hivatásokért, valamint Péter atyáért is imádkozzanak a hívők, aki még 2 évig Rómában fog majd tanulmányokat folytatni.

A kegytárgyak megáldását, majd a körmenetet követően Péter atya újmisés áldásban részesítette a szentmisén közreműködő lelkipásztorokat és ministránsokat, illetve a zárandokokat is. A búcsú végül szentségimádással zárult, s a hívők minden biznnyal lelkiekben megerősödve tértek haza ezen a júliusi délelőttön is.

Képek és szöveg: Kiss Attila

Feltétel nélkül

Találkoztam egy lánnyal, aki nem ismeri Karády Katalint – habár a hangja olyan, mint a néhai színész- és énekesnőnek –, viszont tud valami sokkal fontosabbat: feltétel nélkül szeretni. Ő egyike azoknak a fiataloknak, akik a Feltétel nélkül Közhasznú Alapítvány szervezésében önkéntes munkát vállalnak Sárbogárdon e hét folyamán.

PERJESI ISTVÁNT, a baptista Agapé gyülekezetek (70 közösség, köztük 30 roma gyülekezet) hálózatának vezetőjét, az alapítvány munkatársát szólítottam meg kedd esti zenés áhítatukon a város szívében, a Hősök terei emlékműegyüttesnél, küldetésükről kérdezve őt. Mint megtudtam, az ország minden részéről jöttek fia-

talok és felnőttek különféle felekezetekből és területekről – van köztük például pszichológus, egyetemi tanár is. 14 éve szerveznek ilyen tábort önkéntes segítőknek, minden esztendőben más-más településen. Sárbogárdra úgy esett a választásuk, hogy – a téren éppen gitározó – Burcsik László székesfehérvári lelkészi szolgál-

lattevő körülbélül nyolc éve látogatja a sárbogárdi gyermekotthonok lakóit, s az ő hívására jöttek, 20 gyermeket befogadva a táborba erre a hétre, hogy ezáltal is emeljék, szeretettel vegyék körül az otthonokban élő csemetéket, megmutassák nekik Isten szeretetét. Láthatóan pozitív irányba változnak a gyermekek ennek hatására, tehát a munka nem hiábavaló. A gyermekek ugyanolyan lelkesen segítenek az idősek-nél, betegek-nél, rászorulóknál, ahogy a tábor többi tagja. A helyszínek többségét a családsegítővel, szociális intézményekkel együttműködve választották ki.

Az egyik gyermek úgy fogalmazott: amikor látta egy idős asszony meghatottságát, örömkönnyeit, miután rendbe tették a kertjét, úgy érezte, ezért megérte segíteni.

A Feltétel Nélkül Alapítvány csapata e hét folyamán, július 12–17-éig tartózkodik Sárbogárdon. Aki szeretné igénybe venni az önkéntes segítők munkáját kerítésfésztésben, kertrendezésben, ablakmosásban, takarításban, szőnyegtisztításban, festésben, villanyszerelésben, vagy más, ház körüli teendőknél, az jelezheti igényét a 06 30 615 2528-as telefonszámon! (Az igényeket a beérkezés sorrendjében és a lehetőségeikhez mérten tudják teljesíteni.)

Szívből ajánlom én is őket! Ezúton is hálás köszönetemet szeretném kifejezni annak a hét főből álló kis csapatnak, akik a kertem egy elburjánzott szegletét varázsolták újjá. Rendületlenül, szinte megállás nélkül gazdoltak szorgalmasan, alapos munkát végezve. Le a kalappal előttek fiúk és lányok! Ölellek benneteket!

Hargitai-Kiss Virág

MEGHÍVÓ

„A szeretet... nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat. ... Mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem múlik.” (1 Kor 13)

2021. JÚLIUS 18-ÁN, VASÁRNAP, 14 ÓRÁKOR

a Sárszentmiklósi Református Gyülekezetben (Sárbogárd, Köztársaság út 181.)

ELENGEDŐ SZERETETRŐL TART ELŐADÁST PERJESI ISTVÁN.

A héten városunkban szeretettel szolgáló Agapé Gyülekezet hálózatának vezetője ismerteti a témában megjelent könyvét. Szeretettel hívjuk erre az alkalomra!

Családi nap a Hit Gyülekezetében

Július 4-én, vasárnap tartotta a Sárbogárd Hit Gyülekezete az első családi napját. A szabadban megrendezett alkalomra sok érdeklődő érkezett. A férfiak pavilont állítottak, pörköltet főztek a hús platánfák alatt, az asszonyok finom ételekkel, süteményekkel örvendeztették meg a vendégeket.

Az alkalom a fiatalok gitáros dicsőítésével kezdődött a szabad ég alatt. Felszabadító öröm járta át a bensőnket, ezután következett Varga Zsolt pásztorunk rövid áhítata az igaz atyai szívről. A fiatalok gondoskodtak a szabadidő aktív eltöltéséről: röplabdapályát építettek és fociztak. Ebéd után bibliaismereti vetélkedő folyt.

Az egész nap családias közösségben valósult meg, lehetőség volt a beszélgetések által a kapcsolatok építésére. Köszönetet mondtunk minden segítő testvérnek, aki a rendezvényünk sikeres lebonyolításában szerepet vállalt.

Varga-Sepsi Ágnes

Nap mint nap tánc

„Egy-két-há, fordul!” – szűrődik ki a kultúrház ablakain a diktált ritmus. Keringő, rumba, balett lépései válaszolnak rá a táncparketté avanszált terem padozatán. A Tehetség Alapfokú Művészeti Iskola egyhetes, pályázati támogatásból létrejött napközis táborában hatvan gyermek sajátítja el a társastáncok alapjait, showtáncokat, versenysorokat július 12-étől 16-áig.

Immáron ez a negyedik év, hogy tánctáborot szervez a Tehetség Művészeti Iskola, azonban első alkalom, hogy ennek Sárbogárd a helyszíne. A foglalkozásokat Rozman Ildikó (balett és modern tánc), Vörös Péter és Vörös-Somogyvári Judit mesterdiplomás táncművészek (versenytánc), Szemler Lilla és Radnai Zoltán (standard és latin-amerikai táncok) tartják, ám mindemellett kézműveskedés is színesíti a napi rutint Gárdonyi Bernadett vezetésével, valamint pénteken az Ifjúsági parkba és a tájházhoz látogat el a csapat, ahol ügyességi játékokban vehetnek részt.

A tánctáborosok a héten tanultakat pénteken délután, előreláthatólag 16 órakor mutatják be a művelődési ház színháztermében, melyre minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Hargitai-Kiss Virág

Szentiváni suliszemle

Egy fantasztikus kirándulás beszámolója

A 7. osztályosok idén Igalba látogattak el. Július 3-ától 6-áig tartott a táboros kirándulás. Mindenki nagyon várta. Szombaton reggel Bea néninél gyülekeztünk. Míg a szülők kávéztak, mi izgatottan vártuk, milyen lesz az előttünk álló 4 nap. Volt, aki akkor szembesült vele, hogy nem 3 nap.

Az iskola és az alsószentiváni önkormányzat is kölcsönadta a kisbusszat, így egy lányos és fiús busszal indultunk el. Kata tanárnő és Bea néni párja, István bácsi gondjaira voltunk bízva. Az utazás során jó zenéket hallgattunk és sztorizgattunk, nagyon remek volt a hangulat. Az oda- és a visszaút is bulis volt, el is neveztek a járatot „bulibusznak”. Rengeteget neveltünk és szórakoztunk. A hosszú út ellenére mindenki nagyon boldog volt. Bea néni családjának nyaralója lett a főhadiszállásunk. A délelőtti folyamán, miután megérkeztünk, kipakoltuk a cuccainkat és felállítottuk a sátrat. A fiúk a sátorban nagyon jól aludtak, a lányok a házban lettek elszállásolva. Az első nap délutánján Kaposvárra látogattunk el. Megismerkedtünk a helyi látványosságokkal és történelmi eseményekkel, nevezetességekkel. A McDonald's finom fagyija után visszaértünk Igalba. Bea néni és Kata tanárnő főztjét kóstoltuk meg, ami paprikás krumpli volt. Remek ételeiknek hála az éhhalál sem fenyegetett bennünket. A vacsora után hajnalig beszélgettünk, melynek a tanáraink nem biztos, hogy örültek.

Másnap reggel, miután mindenki felkelt, reggeliztünk, majd a Deseda-tavat látogattunk meg. Először a tó környékén élő állatokat és növényeket láthattuk a Fekete István Látogató Központban és környékén. A tavon hajókázás közben érdekes, természetbarát környezettel ismerkedhettünk meg. A tavi utazás után Bea nénival és Kata tanárnővel, az ebédre vitt pogácsa és szendvics elfogyasztását sétával vezettük le.

A nap vége felé sétáltunk egy kört az osztállyal a somogyi erdőben, hogy megismerjük, hol is vagyunk.

Harmadnapra a várva várt uszodai nap is eljött. Reggel még egy kört tettünk ismét az erdőben, a piros turistaútvonalat követve. Egy idősebb bácsi segítségével akár egy másik településre is mehettünk volna, csak kevesebb idő állt rendelkezésünkre, így maradtunk Igalban. Ezek bizalmi séták voltak, mi, gyerekek mentünk. A séta után a fürdőt is megismertük. Ellátogattunk az igali élményfürdőbe, ahol nagyon jól éreztük magunkat. Az ottlétünk alatt kétszer voltunk, Bea néni mindig kedvezményes árat alkudott ki nekünk a belépőből. A csúszda és a medence volt a fő, ami nagyon tetszett mindenkinek. A vízcúszda elég izgalmas volt. Egészen zárásig a fürdőben voltunk és fürödtünk. Este a chilis bab maradékából falatoztunk, majd ismételten hajnalig tartó beszélgetés és nevetés várt ránk.

Negyednapra virradt, és a 7. osztály tagjai reggeli után a fürdőben barnultak le. Volt, akinek nem sikerült, volt, aki viszont nem tudott a hátán, vagy az égett helyen fekdülni, pedig jól be lettünk kenve. A fürdő után fagyí és vattacukor várt minket. Délután a víz miatt senki sem volt annyira fitt, hogy éber maradjon, ezért a legtöbb diák bealudt. A pakolás után egy utolsó kép és jöttünk haza.

A „bulibuszokban” éneklés és alvás történt. Jól elfáradtunk, meg persze az osztályfőnökünk idegrendszerét is kímélni szerettük volna. Az elején történtek bizonyos, a 7. osztályra olyannyira jellemző kis csalafintaságok, de az utolsó két napban már teljesen ártalmatlanok voltunk, sok vicces dolgot csináltunk. István bácsi meg is jegyezte a könnyfakasztó nevetős műsorunk után, hogy a következő 4 napot ő fizeti.

Ennivalóból hiány nem volt, fogyott bőven. Tetemes mennyiségű ételt és nasit pusztítottunk el és jókat fagyiztunk. „Lacika” 4 gombócos rendelésére még a kiszolgáló hölgy szeme is kikerekedett, de a 4 nap alatt elpusztított nyalókamennyiség után mi már nem csodálkoztunk rajta.

Nagyon jól éreztük magunkat, rengeteget neveltünk és éjszakába nyúlóan beszélgettünk. Reméljük, Zánkán és a jövő tanévben is ilyen jó kirándulásunk lesz, sok ilyen és ehhez hasonló élményben lesz részünk. Az igali fürdő remek volt, az esti csillagnézés a barátainkkal felejthetetlen, örök emlék marad.

Köszönjük Bea néniéknek a munkáját és azt, hogy lehetővé tették ezeket a napokat. Szuper volt, hogy az iskolán kívül, a tanévet háttunk mögött tudva, lazultunk még együtt egy jót. Volt, aki elfáradt, volt, aki felpörgött, és lehet, hogy a zánkai táborig le sem nyugszik. Ott folytatjuk a mókát, de szerencsére Kata és Bea néni már tudják, mire számíthatnak tőlünk.

Élménydús, felejthetetlen kirándulás volt!

A 7. osztályos tanulók

150 éves híradás

Másfélszáz esztendeje, 1871 júliusának derekán jelent meg egy cikk a sárbogárdi református templomról a Vasárnapi Újságban. Szerzője az akkor már harminc éve itt szolgáló Úrházy Lajos lelkész volt. A nagy műveltségű tiszteletes tagja volt a Fejér Megyei Olvasótársaságnak, az ő ideje alatt alakult meg helyben Sallay Pál vezetésével a közkönyvtár, megerősítették a második tanítói állást, fejlesztették, renoválták az iskolát és megépült az orgona. Több cikket írt a szintén országosan ismert Protestáns Egyházi és Iskolai Lapokba. Fontosnak tartotta, hogy hírt adjon a gyülekeze-
téről és a lassan várossá avanzsáló településről.

Külön érdekes az írás illusztrációja, mely a neves festőművész Mészöly Géza rajza. 1983-ban, mikor a templom 200 éves évfordulójára meghívót készített a gyülekezet, ez a kép szerepelt a fedőlapon. A 2013-ban újonnan kiadott, Forgács Endre írásait tartalmazó Templomsoron című összeállítás borítóján is ezt láthatjuk. Ez az egyik legrégebben fennmaradt ábrázolás az épületről. Ha figyelmesen megnézzük, nemcsak a klasszicizáló templom arányos rajzát láthatjuk, hanem a kép oldalán az egykori Tompa-iskolát, ahonnan a gyermekek tanítójuk vezetésével vonulnak át az Isten házába.

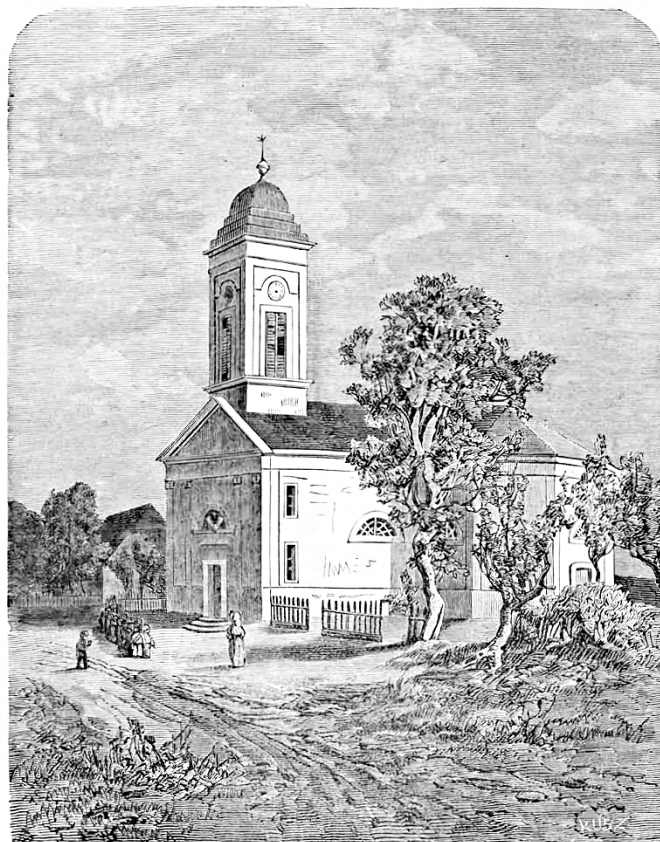
***

A sárbogárd-tinódi ref. templom

Sárbogárd-Tinód mezőváros Fehérmegye déli részén fekszik a Sár vize mellett. A 3478 lakost számító városnak mintegy felére része a ref. egyházhoz tartozik, s ennek tagjai építették a képünkön látható Ízletes templomot.

Magára a mezőváros történetére vonatkozó részletes adatokat a ref. egyház jegyzőkönyvéből néhai Somody István lelkész jegyzetei nyomán közöljük:

„Bogárd és Tinód Praediumokat hajdan rómaiak birták és lakták; bizonyítják ezt az úgynevezett Bolondvár körül még ma is találatni szokott Urnák. – Ezek után birták és lakták ráczok, kiknek Tinódon egy, Bogárdon két templomaik voltak, melyeknek helyeiket még ma is így hívják – Rác Templom. A ráczok Bogárdot így hívták – Fengaloga. – A törökök Fejérvárt meg vevén, a ráczok Bogárdról elpusztultak. Kik birták okkor, nem tudatik. A neve volt Aján. – 1698-ban birta a Tinódi nemes família, Rétszilással, Töbörzsökkel és Sz.-Ágotával együtt. A Tinódi família Rákóczi alatt Vasvármegyébe szaladván, a birtoka Fiscus kézre került; de 1725-ben vissza jöven, a Fiscustól processus által visszavette Rétszilast, Bogárdot és Tinódot. Processuális költségre pénzt kért Németh és Mészöly uraktól, a kiknek Rétszilast és Bogárdot, minekutánna megnyerte, zálogba vetette 10 esztendeig; ez elmulván, 1736ban ugyanezeknek Bogárdot és Rétszilast örökösen eladta. – Miért nevezték Bogárdnak és Tinódnak, nem tudatik. Régi tradícióból bizonyos, hogy hajdan Tinód olyan kövér marhalegelő hely volt, melynek, a mint tartották, a Tiszáig nem volt párja; ez okon csak tinók nevelésére fordítottak. Minthogy a hol sok a marha, ott rendszerint sok a bogár, hihető, hogy Tinód a tinókról, Bogárd a bogaraktól vette nevezetét. – A Tinódi Sárrét-

Sároboárd-tinódi ref. templom. – (Mészöly Géza rajza.)

jében 1819ben vitetett keresztül a canális, mely a Sárrétet máris úgy kiszáraztotta, hogy marhalegelőnek lehet használni, azelőtt haszontalan bozótnál egyebet nem teremvén. Most – t. i. 1820-ban – Bogárdot és Tinódot lakja 1348 református lélek, egynehány lutheránusok, többecsken pápasták és sok zsidók. A keresztények földmivelésből és marhatartásból élnek, a zsidók bormérésből.”

Mihelyt Sároboárd a Németh és Mészöly urak birtokába jutott, t. i. 1736-ik évben, ezek pártfogása folytán ott egy jelentéktelen kis oratórium – imaház – építették, mit azonban a protestánsok üldöztetése alatt a veszprémi káptalan bepecsételtetett; de a pecsétet a szél és gyermekek leszaggatván, az egyháztagok isteni tisztelet végett a kis imaházba gyűltek össze.

Mikor az üldözés ismét megújult, s még az oratoriumban sem volt szabad a buzgó híveknek imádkozni, egy Huszár János nevű nemes földbirtokos a maga saját házában építettett egy kis imaházat, s a szorongatott protestánsok ide jártak imádkozni. – Mikor későbbben sem levitát, sem papot nem lehetett kapni, Huszár János fia, Péter olvasta a nép előtt a bibliát.

Csakis 1783-ban építettett egy torony nélküli templom a 839 lelket számlált ref. gyülekezet számára azon terjedelmes beltelken, melyet a Huszár család ajándékozott.

Az 1783-ban épült templom 1830-ban meghosszabbított és magasra emeltetett, s vörös réztetővel fedett, aranyozott csillaggal ellátott toronnyal ékesítettetett föl, melynek alapkövét az akkori lelkész e szavakkal tévé le: „soha te rajtat a pokol kapui diadalmat ne vehessenek.” – E toronyban 1860 óta, midőn a benne volt két harang nagyobbika megrepedt, a hívek buzgalma folytán, 11 mázsát nyomó 3 ékesszavu harangot alkalmaztak.

Mint ritka eseményt említhetjük meg azt is, hogy 1782 óta, és így 88 év alatt – csak harmadik rendes lelkésze a sároboárd-tinódi ref. egyháznak az, ki ott szolgál.

U. L.

Forrás: Vasárnapi Újság, 1871. július 16. – epa.oszk.hu

Búcsú Hantoson 1902-ben

Írta: Kajabusz (Forgács Endre néhai sár-bogárdi református lelkész)

A július hónapban eső első vasárnap sokkal fontosabb és becsesebb nap Hantoson, mint Berlinben a sedáni diadal évfordulója. Voltaképpen más nevezetes nap nem is kerülök Hantoson. Ez urnak, szegénynek, zsidónak, kereszténynek, valláskülönbség nélkül ünnepe. A különféle hitű, érzelmű emberek olyan szépen összesimulnak a közörömben és ünneplésben, mintha már itt volna a millenium: az egy akol és egy pásztor. A kálvinista ugyan a bucsujárásokra azt mondja, hogy ha az ember imádkozni akar, hát tegye azt kulacs nélkül. Mindamellet az ebédet, mely búcsú alkalmával adódik, szívesen végig eszi a kálvinista ember is.

Hogy Hantos az északi szélesség és a keleti hosszúság hányadik foka alatt fekszik, azt nem tudja a földrajzi professor sem. Azt lehet konstatálni, hogy határai: északon kukoricza, keleten takarmányrépa, délen kukoricza, nyugaton megest répa. Különben igen boldog pusztá. Annyira távol van a civilizációtól, hogy ott még mai nap is megeszik az emberek a szalonnát nyersen. Úgy homályosan sejtik az ott lakó népek, hogy vannak a környéken híres, nagy városok is, mint Sárbogárd, Rácalmás stb., hogy ezen jeles helyeken kulturnépek laknak, a kik cipőt is viselnek és pedig a lábukat; de ezeket a nagyvárosi művelt népeket a hantosiak őszinte sajnálattal veszik tudomásul.

A búcsú azért nevezetes főleg, mert ekkor némi nemű vásár is tartatódik a polgári főtanoda (így nevezik a nagykorcsmát) környékén. Sátor sátor után támad az országút mentén, a melyek alatt szalagot, zsebbe való kis tükröt, gyereksipot, fésűt, kapczát, lovaskatonát, szivet mézeskalácsból s egyéb számárságokat árulnak. Különösen a mézes bábosok sárgán virágzó figuráit akkora kegyelettel bámulja a két nemű zsenge fiatalság, mint a Szent István napi körmenet tagjai a „dichewseges zent yob kezét”. Azonfelül találatódik csipkeszövő, félig érett cseresznye, egészen zöld meggy, mert hát az orvosoknak is élni kell.

A vásári zsbongást néha-néha a kis toronyban megszólaló kis harang némítja el, mely vidám csilingeléssel hirdeti az ünnepet. Bent a templomban ájtatos szolozs-

mák hangzanak. Igaz hívők járnak-kelnek ki s be. Ha egy jóizüt énekelt és imádkozott az a tisztába öltözködött paraszt, milyen benső elégtelenség, megnyugvás, az Istennel való hármóniának megszentelő sugarai ragyognak le ránczos arczáról. Ne nevesd ki őt könnyüvéru felebarátom. Annak a parasztnak hite van, az őt boldogítja. Ragaszkodik annak symbolumaihoz, mert az embernek összes földi birtokai és vívmányai közt a legnemesebbek az ő symbolumai, az isteniek, vagy az isteninek látszók, ezek alatt halad előre és küzd ezen életküzdelemben. Voltaképpen nincs is egyéb birtokunk. Ugyanazért tisztesség adassék a hitnek ezen mi hitetlen világunkban. Mert nem mindenki bir ezzel. Például szépen cziczomázott úri leányok is jönnek ki a templomból, valóságos kisasszonyok ott fitogtatják kezükben az általuk soha föl nem nyitott imakönyvet – ha ugyan imakönyv az. Mert hallottunk már olyasmiről is, hogy egy jól nevelt (?) kisasszony az eltilalmazott Kock Pált templomi ájtatoskodása óráiban olvasá végig nagy épülésére szep-lőtelen lelkének. Ezeknek az arczán bezeg nincs nyugalom, béke, hanem izgatottság, melyet nem képes eltakarni, a tükör előtt ráhintett művészet. Hallhatni tőlük ilyeneket: „hogy megsúfult az Írnok, mióta Pesten van”, vagy: „lássátok, milyen neveltség frizurája van a kántor lányának, hahaha, mint egy felfordított csónak”, „csak azt szeretném tudni, eljönnek-e a sárosdi czigányok” stb. – Ne róvd meg ezeket sem. Nem az ő hibájuk, hogy lelkükben semmi fogékonyság nincs az igazán nemes, valami eszményi, valami szentebb dolog iránt.

Azonban hát az egyházi része körülbelül véget ér a búcsúnak. Megadatott Istennek, ami az Istené s most saját magára gondol az önző ember s sokkal buzgóbban forgolódik becses énje, mint az Isten körül. A gépész urnál olyan vendégség tartatódik, amilyenem semmiféle bagdadi kalifa, vagy lámpásos Aladdin sem tett túl soha.

Sok a vidéki vendég. Sorra bemutatnak egymásnak bennünket. Örülünk a szerencsének, de még jobban annak, hogy a leves az asztalon van. A szürcsölés lassú pianójába belevegyül a kántor érdes zuborgása, ki akkora zajt csinál a levesfélék evésénél, mint egy középszerű vízesés. Hiába mondják neki, hogy az nem eszthetikus; ő azért eszik, hogy jóllakjék s nem hogy eszthetikai szabályokat szemléltessen – és igaza van. Némely ember már a harmadik táll ételnél beleissza magát a kellő hangulatba s elkezd dikciózni. Pedig a hantosi bor afféle vad fluidum, a melyről nem lehet biztosan tudni, hogy kávézacc-e, vagy pedig kéksav. Mikor megissza az ember, úgy érzi, mintha a gyomrában fiók macskák tarta-

nának kúszó versenyt. Hanem a pecsenyék kitűnőek, a segédtanító jóllakik egy hétre.

Egyik kisasszony a pesti fiatal urat kínálja, mert első a főváros:

– No, még ezt a szép darabot, ebben van a sarkantyúja, majd gondol valamit, aztán eltörjük.

– Hiszen gondolok én sokféléit, de mi haszna, ha mind eltörik.

– Hát a zúzat nem szereti ön?

– Dehogyan nem, kivált a melyik mieder alatt van.

Elmések ezek a fővárosi uracsok. De nem maradnak el a pusztaiak sem, mert mikor a gavallér azt erősíti, hogy nagy oka volt neki a búcsúra eljönni, a háziasszony azt kérdezi tőle: „Szőke-e az okod, vagy barna?!” Amire az ifjú a bajuszát rágja.

Akármiilyen hosszú is azonban, mégis csak vége van az ebédnek és ejtődünk egyet. Mert a polgári főtanoda udvarán már szól a zene, a kérges marku ifjúság táncba verődött, a mi versenybirkozás számba megy. A régi virtus azonban – a mikor nem is volt búcsú, ha emberhalál nem történt – most már megzúdul a zsendárok miatt. Két csendőr cirkál fényes szuronnyal. Ámbár hiszen szeretnének egy kis csetepatét, hogy beavatkozni lehessen a hírért, a dicőségért. De nem történik semmi. Télen, nyáron egy posztóruhájukon kívül senki más nem vét ellenük.

Legények kart karba öltve, dalolva róják az utca sorát, de a hantosi kutyáknak nincsen ízlésük, mert nem ugatják meg őket. Aztán az úri ház ablaka alatt megjelen a környék cimbalmosa, aki nem is lát, nem is hall jól, de azért elpetyegteti a Kossuth nótát meg a „Veres csákós süvegem”-et. A csősz is beóvakodik a tisztartó úrhoz egy pohár bor irányában, a kinek újabb hivatalos neve: mezőőr. Bár régen elmúlt Szent György napja, hanem azért még nem tette le a sipkát. Hivatalos és erkölcsi felfogására nézve jellemző a mezőőrnek azon vélekedése, hogy midőn egyszer hortyogva találatódott a határban, úgy védekezett a tisztartó ur előtt, hogy „Kérem alássan, a mig én alszom, addig itt nem vész el semmi.” Amint-hogy igaz is.

Az uzsonnához úgy fogunk hozzá, hogy az összeszakad a vacsorával. Bár az esti ég elsötétedik s olyan égiháboru fenyeget, hogy azt hisszük, no most mindjárt fináncok potyognak le az égből, mindamellet ez nem zavarja a mulatságot. Csak az éjszaka fekete sátora alatt következünk el azon óhajjal: *Salve laeta dies, meliorque revertere semper!* (Szabad fordításban: *üdvözlegety boldog nap, és jobb mindig visszafordulni – szerk.*)

Székesfehérvár és Vidéke, 1902-07-15 – *arcantum.hu*

HELYESBÍTÉS

A polgárórság éves gyűléséről szóló korábbi (június 24-ei lapszámunkban megjelent) beszámolónkban tévesen írtuk Ellenbruck Imre nevét. A hibáért elnézést kérünk.

Szerkesztőség

Az ökrös szekér

„Akik az Úrhoz folyamodnak, nem nélkülözik a jót.” (Zsoltárok 34, 11)

A neszmei konferenciaterp – a valamikori Árvaház – minden köve, minden emléke az Úr tetteit dicsőíti! A ház utcai frontjáról látható arculat 1940 óta mit sem változott. A járókelőt közel 80 éve olvasásra készíti és elgondolkodtatja a homlokzaton jól olvasható bibliai idézet: „Istentől lett ez hit által.” Azt már kevesebben tudják, hogy a ház alapkövébe egy Bibliát falaztak be az alapítók. A három Hatvani leány hitből és saját örökségükből építtette az árvaházat. 1986-ban, amikor hajlott koruk miatt megválni kényszerültek az Árvaháztól, azzal az elhatározással adták fel a hirdetés, hogy csak azé lehet, aki evangéliumi célokra fogja megvásárolni. A nagy Rendező akarata az volt, hogy ez a hirdetés a Pasaréti Református Gyülekezet figyelmét ragadja meg. Így azóta is missziós célokot szolgál az épület. A falubeliek, ha a tájékozódni vágyót útba igazítják, még ma is azt hajtogatják: „Jaj, aranyoskám, miért nem azt mondta, hogy az Árvaházat keresi...”

A 2000-es évek elején történt, népes gyermekcsoporttal táboroztunk Neszmeien. A délutáni csendes pihenők alatt a legnépszerűbb program a ház történetéről szóló beszámoló, vagy felolvasás. Különösen az ökrös szekérről szóló történetet kellett olyan gyakorisággal elmondani, mint az óvodában a „Jancsi és Juliskát”.

Ez arról az igaz történetről szólt, amikor a II. világháború utáni években a farkaséhes árvák már az ebédlőasztal körül ültek és kanalaikkal türelmetlenül kolompoltak, mialatt gondviselőik a spájzban térden állva, sírva imádkoztak, mert nem volt semmi, amit a gyerekek elé tehetek volna. No-

ha a ház addigi története nem szólt másról, mint hogy Istennél semmi sem lehetetlen, most mégis kilátástalannak látták a helyzetet. Az ebédlő felől egyre erősödő zaj arra utalt, hogy már fogytán van a türelem. Ekkor valaki odakinn hosszan, vég nélkül nyomta a kapucsengőt. Nyikorgó ökrös szekér állt meg a kapu előtt. Az alvégről küldték az árvaház lakóinak a lakodalomból megmaradt finomságokat. Volt ott minden, mi szem-szájnak ingere, a kakaslevestől a peccenyéig, a tortáktól az aprósüteményig. A sajtokról, szörpökről, gyümölcsökről nem is szólva. A kis árvák napokig lakmározhattak a mennyei falatokból. Isten gondviselő szeretetének kézzel fogható jelei a legjobbak érkeztek. A gyerekek csupán azt furcsállották, hogy a felnőttek örömeikben miért pityeregtek vég nélkül.

Közel 70 év múltán a történet – ha nem is ilyen drámai körülmények között, de Isten kegyelméből – megismétlődött. Abban az évben gyülekezeti építkezések miatt szűkösebb volt a költségvetésünk. Csak a legszükségesebbekre jutott. Indulás előtt fiatal segítőimmel közösen imádkoztunk a hétért, lelki áldásokért, de Isten segítségét kértük a szűkös anyagiak beosztásához is. Megbeszéltük a gyerekekkel, hogy a szokásosnál jobban kell takarékoskodnunk. Megértőnek tünnek, ám a gyakorlatban ez nem lett ilyen egyértelmű.

A csendes pihenő alatt – közkívánatra – az ökrös szekérről szóló történet elmondása közben, amikor a szekéren levő finomságok felsorolásához érkeztem, az egyik hónapok hangosan akkorát sóhajtott, hogy ki-

tört a nevetés. Ezen úgy felbátorodott, hogy félbeszakította a monológomat.

– Jaj, Inke néni! De jó lenne nekünk is egy ilyen ökrös szekérszerű finomság, vagy én már bármilyen édességgel is beélném, csak lenne...

Pillanatok alatt kérésem kórusá alakult a csatlakozók sóhajtozása.

– No, egy-kettő, fejezzétek be az elégedetlenkedést! – igyekeztem elejét venni a rendbontásnak. – Inkább énekeljünk valamit a kedvenc énekeitek közül!

Az igazat megvallva, kedvetlenül szólt az ének. A kapucsengő éles hangja vetett véget a nyávogásnak. Egyik idősebb gyülekezeti tagunk autója gurult be a kerti parkolóba.

– Hoztam egy kis nassolnivalót a gyerekeknek – újságolta szerényen. – Csupán az a kérésem, hogy segítsétek kipakolni, mert én sajnos nem emelhetek nehezet.

A dobozokban éppen azok a finomságok voltak, amik után a gyerekek néhány perccel azelőtt áhítoztak. A sok kis energia-bomba tíz perc alatt elvégezte az „édes” logisztikai feladatot. Mi, szolgálók, miután hálás szívvel búcsút vettünk jötevőnktől, úgy néztünk egymásra, hogy abban szavak nélkül is benne volt a 34. zsoltár 11. verse: „Akik az Úrhoz folyamodnak, nem nélkülözik a jót.”

Szalóczyné Móra Inke

Megjelent a Magyar Evangéliumi Rádió Alapítvány Antenna c. magazinjának 2021/1. számában.

ZÁSZLÓ PLAKÁT MOLINÓ TÁBLA
CÍMKÉ MATRICA MÁGNES DOBOZ
NÉVJEGY ROLL-UP NAPTÁR JEGY
DOSSZIÉ PROSPEKTUS SZÓRÓLAP
MÉRNÖKI RAJZ MEGHÍVÓ KÖNYV
FOTÓNYOMTATÁS SZOLVÁNYKÉP
BORÍTÉK ANTAPADÓ
SZERKESZTÉS TERVEZÉS
ZÁSZLÓ PLAKÁT MOLINÓ TÁBLA
CÍMKÉ MATRICA MÁGNES DOBOZ
NÉVJEGY ROLL-UP NAPTÁR JEGY
DOSSZIÉ PROSPEKTUS SZÓRÓLAP
MÉRNÖKI RAJZ MEGHÍVÓ KÖNYV
FOTÓNYOMTATÁS SZOLVÁNYKÉP
BORÍTÉK ANTAPADÓ
SZERKESZTÉS TERVEZÉS

HÍRHÁZ
NYOMDA

Sárbogárd, Hősök tere 12.
bogardesvideke@gmail.com
06 25 508 900 www.hirhaz.hu

*Egyedi
eskiivői meghívók
a nagy napra!*

HÍRHÁZ Kft.
Sárbogárd,
Hősök tere 12.
06 (25) 508 900
bogardesvideke@gmail.com

Szeresd a természetet!

Kisszékely – Újabb gyógynövénytúra

Újabb gyógynövénytúrán vettünk részt Kisszékelyben dr. Horváth András túravezetésével. 11 fős csoportunkban voltak, akik már az előző túrán is részt vettek, és voltak újak is. András új útvonallal várt bennünket.

Először a falu főutcáján indultunk el. Egy régi stílusú ház előtt csendben megálltunk, hogy a vasárnapi reggel nyugalmát ne zavarjuk meg, Andrásról megtudtuk, miért érdekes ez a ház. A kékes színű ajtó, ablakok vonzották a tekintetünket, de a jelentősége az utcafrontra néző ajtóknak volt. Az ajtó előtti lépcsőt most építették oda, de régen itt nem volt kijárat. Csak egy alkalommal nyílt meg az utcára néző ajtó, amikor valakit az utolsó útjára kísértek. Ezt az ajtót „Szentlélek-ajtónak” hívták.

A templomnál

A főútról letérve egy kellemes utcában folytattuk utunkat. A régi házakat szépen felújították az új tulajdonosok – megtartva eredeti jegyeiket. Sok érdekességet megtudtunk a régi paraszti világról. Az egyik ház előtt megállva András felhívta a figyelmünket arra, hogy nézzük meg, a lakóépület és a pajta mennyire elválik egymástól. Nagy a szintbeli különbség, a pajta magasabb, mint a lakóház. A lakóháznak 70 cm-es a fala, tömött vályog. Régen a ház padlója is földes volt. Ezzel szemben az istálló és a pajta téglával lerakott, a fala is téglából. Régen az állatok nagy becsben voltak tartva, minden az állatok körül forgott. Az istállóban 7-8 tehén is elfért, a pajtában a szénát halmozták fel. A férfiak és a nagyobb fiúgyerekek az istállóban laktak. Az istálló meleg volt, a házban a tisztaszobát nem fűtötték. Ma a kisszékelyi régi házakat egyrészt nyári laknak újítják fel a tulajdonosok, de vannak itt letelepedő családok is. Ebben a szép zöld tájban, a gyönyörű tolnai dombság ölelésében szívesen laknak itt az emberek. Bármerre nézünk,

Ház a Szentlélek-ajtóval

természeti szépséggel, harmonikus környezettel találkozunk.

A falu belterülete után a külső rész felé vettük az irányt. A nyári meleg próbára tette a kis csapatot, de mi álltunk a sarat, illetve a hőséget. Főként szőlőterületek között vezetett az utunk, és az útszélén rengeteg fajta gyógynövény várt bennünket. Megtudtuk Andrásról, hogy Magyarország flórája 2300-2400 növényfajtaból áll. A régi emberek jól ismerték ezeket a növényeket, tudták, mely növények alkalmasak gyógyításra és melyek azok, amelyeket az élet más területein tudnak felhasználni. Tudták-e azt, hogy van olyan növény, mely a kézmosásra alkalmas? No, nem a kezünk között kell elmorzsolni, hanem vízben kell áztatni. Ez a növény a szappanfű, amelynek az anyaga oldja a zsírt.

Egnyári szeprence

A gyönyörű tájban haladva, az útszélén csak úgy áradtak felénk a növények. Kapkodtuk a fejünket az András által sorolt rengeteg név hallatán: üröm, orvosi somkóró, szagos müge, ligeti zsálya, selyemkóró, zörgőfű, kígyóhagyma, kutyatej, egnyári szeprence, budai imola, pemetefű. Hihetetlen, hogy a régiék mind ismerték, melyik növény mire való.

Vannak olyan útszéli virágok, amelyek nem gyógyhatásúak, de szépek. Én is sokszor gyönyörködtem a kamillához hasonlí-

tó virágban a sárbogárdi határban. Most már tudom a nevét: egnyári szeprence. Vagy van egy fűféle, amely nagyon dekoratív, ez a zörgőfű, amely valóban zörög-csörög, ha megrázzuk. Vagy ott van a vadmurok, amelyet vadsárgarépának is neveznek. A gyökerének pedig olyan illata van, mint a petrezselyemgyökér és természetesen ehető. Vagy ott van a kígyóhagyma, amelynek földben lévő kis gumója fokhagymaillatú és szintén ehető. Virága pedig nagyon szép, vázában is tartós.

De térjünk vissza a gyógyító hatású növényekhez. András kiemelte az üröm nevű gyógynövényt, főként a fehér ürömet, amely a gyomorproblémák, emésztési gondok gyógyítója. Nagyon keserű, de éppen ez jelzi, hogy nagyon hatásos. Az ízérzékelésre egy kicsit kitérve, Andrásról megtudtuk, hogy az ismert négy íz, a keserű, az édes, a sós, a savanyú mellett a tudósok felfedeztek egy ötödik ízt is: a húsét. Ezt a húst érzékelő sejtet lehet a legjobban manipulálni a húskészítményekben és egyéb termékekben, élelmiszerekben jelenlévő tartósítószerrel, ízfokozókkal, állományjavítókkal. Ezután a hasznos kitérő után visszakanyarodtunk a gyógynövényekhez. Eljutottunk utunkon egy olyan részhez, ahol a sárga színű orvosi somkóró dúsan termelt, így gyűjthettünk belőle. Ennek a növénynek a legfontosabb gyógyhatása az érfal erősítése, és az érlemezésedés, embólia, visszérgyulladás utáni felépülés is meggyorsítható általa, illetve megelőzésre használható. Álmatlanság esetén nyugtató. Az orvosi somkóróval való ismerkedésünk után egy emelkedő tetején megállva, a messzeségbe tekintve gyönyörű panoráma tárult elénk. Rápillanthattunk Sárszentlőrinc, Bonyhád, Kölesd vonalára, az uddi dombokra. Látszott a Tolnai hegyhát déli vonulata: Nagyszékely, Németkér, Vajta, Paks, Bikács térsége.

Vilma erdésznő háza

A lősz mélyúton

Számomra megunhatatlan a horizontnak ez a tágassága! Kísszékelyről körbetekintve szinte kitér a világ!

A panorámában való gyönyörködés után a kísszékelyi erdőn át vezetett az utunk, ahol különös hang ütötte meg a fülünket, egy énekes kabóca hangja volt. Az erdei séta úti célja az erdészház volt, amely arról híres, hogy itt szolgált egy erdésznő, Mittelholcz Vilma. Az országban csak néhány erdésznő volt akkoriban. Ezen a helyen megpihentünk. András ismétlésként, az útközben összeszedett 20 féle növényt egymás mellé téve újra elmondta a legfontosabb tudnivalókat róluk. Például a szép nevű budai imoláról megtudtuk, hogy védett faj,

a Kárpát-medencében alakult ki, és nem is található máshol a világban. A tejtöltő galajt pedig, ha a tehén leleget, akkor illatos lesz a teje tőle. A gyógynövények, hasznónövények megismerése az emberiség életében egy hosszú tanulási folyamat volt. Több tízezer éven keresztül tapasztalati úton jöttek rá elődeink a föld kincseinek, a növényeknek a gyógyhatásaira.

Az erdészház után egy nagyon különleges világba érkeztünk meg. Egy lőszmélyúton folytatódott a túránk. A lősz érdekes anyag. Könnyen szétmorzsolható, mégis megtartja a fák gyökerét, amelyek fantasztikus látványt nyújtanak. Most vált látható-

vá, hogy milyen hosszú és erős gyökerek életetik a fákat a földben. Az általunk járt utat a középkor óta használták, Kísszékelyt és Simontornyát kötötte össze. A legmagasabb falánál 10 méter mélységet mértek. Ez az út egyszerűen lenyűgöző!

A túra vége felé egy hangulatos utcán jöttünk végig, itt láthattuk Lázár Ervin író nyaralóját. Még megálltunk a templomnál, amely az 1800-as évek végén épült, akkor 1500 lakosa volt Kísszékelynek. Ez a falu átvészelte a török időköt is, míg Tolna megye nagy része elnéptelenedett. A honfoglalás kora óta Kísszékelyben a lakosság folytonos volt, amely nagy dolog. Állandóan volt összetartó közösség. Talán e szellemiség érződik ezen a területen. Ez a lakóhely mindig virágzó kis falucska volt, minden időben megélték itt az emberek. Halastó, rétek, kaszálók, erdők, szántók, gyümölcsösök, pincék, lakóházak élhetővé tették az életet, és az emberek védve voltak a történelem nagy viharaitól.

Kísszékelyt nem lehet megenni, mert akárhova megyünk, mindenhol egy kis csoda vár ránk. Megint egy felejthetetlen délelőtti tölöttünk el kellemes társaságban, dr. Horváth András túravezetésével, a gazdag növényvilág és még sok minden egyéb érdekesség megismerésével.

Horváth Katalin

Gyönyörködés a tájban

MÉRSÉKLŐDIK A MELEG A HÉT MÁSODIK FELÉBEN

Szerdán napközben elszórtan a Dunántúlon, este késő este pedig középső országrészben és északon készülhetünk több helyen záporokra, zivatarokra. Helyenként felhőszakadással, jégesővel és viharos széllel kísért heves zivatar is előfordulhat. Többfelé megélnék, helyenként megerősödik a délies szél. Délután 27 és 40 fok között alakul a hőmérséklet. Nyugaton lesz a leghidegebb, délkeleten a legmelegebb a levegő.

Csütörtökön sokfelé számíthatunk hosszabb napos időszakokra. Elszórt záporok, zivatarok napközben a Tiszántúlon, helyenként északon alakulhatnak ki. Több helyen élénk, néhol erős lehet a déli, délnyugati szél. Hajnalban 15-23 fok várható, délután pedig 27-34 fokot mérhetünk.

Pénteken a megnövekvő fátyol- és gomolyfelhők zavarhatják meg a napsütést. Többfelé, legkisebb eséllyel a nyugati tájakon számíthatunk záporok, zivatarok kialakulására. Az északira, északkeletre forduló szelet főként a Dunántúlon kísérik élénk, helyenként erős lökések. A délutáni maximumok 26-32 fok között várhatók.

Szombaton ismét többfelé van kilátás záporokra, zivatarokra. A Dunántúlon kiadósabb csapadék is hullhat. Az északkeleti szél többfelé élénk, nyugaton erős lehet. Napközben 25-32 fok valószínű. Vasárnapra is záporos, zivataros időjárás körvonalazódik élénk, helyenként erős északias széllel, 27-33 fokos csúcshőmérséklettel.

Forrás: idokep.hu

VISSZATEKINTÉS

A megyei bajnokság Déli csoportjában szereplő U16 és a felnőttek teljesítményét a két csapat edzője, az egyesület szakmai igazgatója, **Pajor László** értékelte: – Az U16-os csapatunkat őszi Kovács Attila irányította. Tavasszal vettem át a csapatot. Az alapozás után jól indult a bajnokság. Magabiztos, nagyarányú győzelmekkel rajtoltunk (Polgárdi 5-1, Videoton B. K. 12-3, Lajoskomárom 18-0). Ezután sajnos két vereség következett (Enying 5-3, Kápolnásnyék 5-2). Betegség, iskolai elfoglaltság miatt nem mindig a legjobb összeállításban sikerült pályára lépni. A tavaszi szezonra a folyamatos fejlődést és a táblán való feljebb lépést célként tűztük ki. A játékosok nagyszerű edzőmunkát végeztek és a pályán is igazi csapatot alkottak a fiúk. Nemcsak győzelmeket szereztünk, de látványos focit is játszottunk. A tavaszt 12 győzelemmel és két vereséggel zártuk és sikerült teljesíteni a célként megfogalmazottakat. Köszönöm a játékosok és a szülők pozitív hozzáállását. Gratulálok a csapatnak!

Tabella

1. K. nyék	24	22	1	1	250	20	230	67
2. Enying	24	22	1	1	212	36	176	67
3. DUFK	24	18	0	6	205	66	139	54
4. Sárbogárd	24	17	1	6	128	65	63	52
5. Mezőfalva	24	13	3	8	87	45	42	42
6. Aba-Sárvíz	24	13	1	10	85	114	-29	40
7. LMSK	24	11	1	12	86	78	8	34
8. Videoton B. K.	24	11	1	12	105	132	-27	34
9. Cece	24	7	2	15	63	149	-86	23
10. Sárosd	24	6	4	14	61	109	-48	22
11. Polgárdi	24	6	1	17	42	112	-70	18
12. Kisláng	24	1	0	23	36	198	-162	3
13. L. komárom	24	1	0	23	28	264	-236	3

A megyei I. osztályban szereplő felnőtt-csapatunk a nyári alapozást jelentős játékosmozgás után kezdte meg. Több meghatározó játékos távozott és voltak érkezők is, valamint az utánpótlásunkból is kerültek a felnőttcsapat keretéhez tehetséges játékosaink. Elsődleges célként egy egységes, építhető csapat létrehozását, kialakítását tűztük ki. Heti 3-4 edzéssel indultunk és több felkészülési mérkőzést is játszottunk. Nagy volt a harc és egy egészséges rivalizáció is kialakult a csapatba kerülésért.

A bajnoki rajt és az azt követő három mérkőzés nem az elképzelésünk szerint alakult (két döntetlen és két vereség). Ennek elsődleges oka az egyéni hibákban keresendő. Az ötödik fordulóban rúgott öt gól jót tett az önbizalmunknak (DUFK 5-0) és a Magyar Kupában két sikeres mérkőzés után az NB II-ben szereplő Kazincbarcika csapatától egy lüktető, látványos mérkőzésen, vállalható háromgólos vereséget szenvedtünk. A Covid miatt az őszi rövid lett, de tavasszal pótoltuk az elmaradt mérkőzéseket. A téli felkészülést rendkívüli módon már december 22-én elkezdtük. Január közepén az Ikarus elleni mérkőzéssel indult a tavasz. A játékunk biztató volt a vereség ellenére. Erre építve folyamatosan fejlődöttünk és nagyon sokszor szoros meccseket sikerült megnyernünk (Tordas 2-1, Kápolnásnyék 1-0, Lajoskomárom 2-1). A tavasszal három idegenbeli győzelmünk szép emlékként idéződik fel a csapat szereplésében (Enyingen 4-0, Kápolnásnyéken 2-1 és Bodajkon 2-1). Azt gondolom, a negyedik hely megszerzése nagyszerű teljesítmény. Köszönöm az egyesületnek az ideális feltételeket és gratulálok a srácoknak a nagyszerű teljesítményhez, a jó eredményekhez!

Rövid pihenő után, június 5-én elkezdtük a felkészülést a következő bajnoki szezonra és Magyar Kupa szereplésre heti három edzéssel és előkészületi mérkőzésekkel.

Tabella

1. Sárosd	28	20	6	2	82	24	58	66
2. Mór	28	19	6	3	92	34	58	63
3. Ercsi Kinizsi	28	15	5	8	58	32	26	50
4. Sárbogárd	28	14	6	8	47	40	7	48
5. Főnix FC	28	14	4	10	60	49	11	46
6. Bodajk	28	13	6	9	42	27	15	45
7. Ikarus	28	12	8	8	44	29	15	44
8. Kápolnásnyék	28	13	2	13	37	42	-5	41
9. Kisláng	28	10	8	10	52	53	-1	38
10. Tordas	28	9	5	14	42	48	-6	32
11. M. vásár	28	9	4	15	41	49	-8	31
12. Enying	28	8	3	17	40	78	-38	27
13. DUFK	28	6	4	18	27	85	-58	22
14. L. komárom	28	5	6	17	37	71	-34	21
15. Mány	28	4	5	19	32	72	-40	17

Hajrá Sárbogárd!

Szántó Gáspár

Boszorkányos történet

Sárbogárdon a Széchenyi utcában igazoltatták a rendőrök 2021. július 11-én délután egy cecei lakost, aki a gyanú szerint nem sokkal korábban egy seprűnyéllel megromgált az utcán parkoló két járművet. A 48 éves nő a járőrök előállították a rendőrkapitányságra, ahol garázdaság vétség elkövetése miatt büntetőeljárás indítottak vele szemben.

Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság

AGAPÉ TÁBOR SÁRBOGÁRDON

A Feltétel Nélkül Alapítvány Sárbogárdon vert sátrat az ország mintegy 15 településéről érkező fiatalokkal. A táborozók segítő szándékkal érkeztek az idős, rászoruló emberek támogatására. A tevékenységüket térítésmentesen látják el a feltétel nélküli szeretet jegyében. A városban közel 50-60 helyre jutnak el és kertszépítéssel, takarítással, kerítésfestéssel, egyéb ház körüli munkák elvégzésével segítenek.

Perjesi István lelkész elmondta, hogy a lakásotthon lakóit is sikerült bevonni a tábor munkájába és 20 gyermek vesz részt a rászoruló megsegítésében. A lakóhoz látogatások első percei az ismerkedés jegyében telnek és a munka elvégzése után már létrejön a szeretetkapcsolat is.

Kedden zenés műsorral a Hősök terén, a szoborparkban Bencsik László és társai dalokkal köszöntötték a fiatalokat. Gedóvári Róbert beszélt a gyerekkori életéről és arról, hogy mi motiválta a mélységből a kiút megtalálásán keresztül a rászoruló megsegítésére, az önzetlen szeretet átadására.

A táborlakók vasárnap 10 órakor a művelődési házban köszönnek el a várostól, a város lakóitól, amelyre szeretettel hívják és várják az érdeklődőket.

Perjesi István köszönetét fejezi ki a Sárbogárd Sportegyesületnek, Nagy László elnök úrnak, hogy a kitűnő feltételeket biztosító sportcentrumot az alapítvány rendelkezésére bocsátotta, ezzel is segítve az alapítvány szándékainak megvalósítását.

AGAPÉ=FELTÉTEL NÉLKÜLI SZERETET

Szántó Gáspár

KIEMELT APRÓHIRDETÉSEK

a Hírház facebook-oldalán is!

FAVÁGÁS, GALLYDARÁLÁS, TUSKÓMARÁS.

06 20 437 4869

KŐMŰVEST keresek **AZONNALI KEZDÉSSSEL.**

06 30 364 9408

24 órás GONDOZÓT KERESK

idős, beteg szüleim mellé Sárbogárdon.

06 25 460 273, +44 799 080 3049

TAKARÍTÓNŐT keresek Cecén vagy közvetlen környékéről. Hívjanak az alábbi számon:

+36 70 774 0051

BEHARANGOZÓ

**ELŐRE TÁJÉKOZTATJUK
TISZTELT OLVASÓINKAT ÉS ÜGYFELEINKET,
HOGY A HÍRHÁZ**

**2021. JÚLIUS 24-ÉTŐL 2021. AUGUSZTUS 8-ÁIG
TARTJA MAJD SZOKÁSOS NYÁRI SZÜNETÉT.**

**KÉRJÜK, ENNEK FIGYELEMBE VÉTELÉVEL
ADJÁK LE ANYAGAIKAT, MEGRENDELÉSEIKET.**

Szerkesztőség

**Bogárd
és
Vidéke**

Alapító: Hargitai Lajos. **Tulajdonos:** Hírház Kft. (adószám: 27299320-2-07, cégjegyzékszám: 07-09-030665, bankszámlaszám: 10402946-29450071-00000000). **Főszerkesztő:** Hargitai-Kiss Virág, tel.: 06 (30) 3483 320. **Szerkesztőség, kiadó, nyomda:** 7000 Sárbogárd, Hősök tere 12. **Nyitva tartás:** H-P: 9.00-16.00 óráig. **Telefon:** 06 (25) 508-900. **E-mail:** bogardesvideke@gmail.com **Honlap:** www.bogardesvideke.hu **Állandó és időszaki rovatok szerzői, szerkesztői:** Hargitai Lajos, Hargitai-Kiss Virág, Jákob Zoltán, Hargitai-Kiss Balázs, Leszkovszki Albin, Rehák Sándor, Rehák Tamás, Szántó Gáspár, Horváth Katalin és még sokan mások. **Tördelőszerkesztő:** Huszár Anikó. **Grafikai szerkesztő:**

Hargitai-Kiss Balázs. **Megjelenik** minden csütörtökön. **Kéziratok leadási határideje:** kedden 16.30 óráig. Kéziratot egy hónapon túl nem őrünk meg. Fenntartjuk jogunkat, hogy a beküldött írásokat a tartalom és a szerző szándékának tiszteletben tartása mellett, közlésük esetén megrövidítsük. A lapban közölt vélemények nem mindig tükrözik a szerkesztőségét, azokért a felelősséget a nyilatkozók, illetve szerzők viselik. Ugyanez vonatkozik a hirdetések tartalmára is. **Hirdetésfelvétel:** szerdán 10 óráig. Csak a törvénybe nem ütköző tartalmú hirdetéseket fogadunk el. **Lapzárta:** szerdán 12 órakor. **Terjesztés:** saját terjesztőhálózattal egyéni előfizetéssel házhoz szállítással, illetve megvásárolható Sárbogárd és a környező húsz település boltjaiban, hírlapárúsító helyeken. **Előfizethető** a terjesztőknél és a szerkesztőségben. **Negyedévre:** 3200 Ft, **félévre:** 6100 Ft, **egész évre:** 11500 Ft. **Eng.sz.:** HU ISSN 0866 4382.

Lapunkat rendszeresen
szemléli a megfigyelő
OBSERVER
www.observer.hu

Lapunkat rendszeresen szemléli
Magyarország legnagyobb
médiafigyelője, az

**»OBSERVER«
BUDAPEST MÉDIAFIGYELŐ KFT.**

1139 Budapest, Frangepán utca 7.
Tel.: +36 1 303 47 38
Fax: +36 1 303 47 44
Email: ugyfelkapcsolat@observer.hu

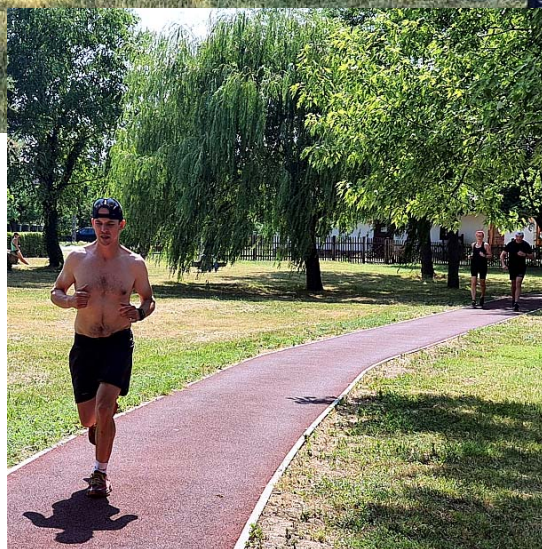
SPORTPIKNIK

Kun Szabolcs egy ötlettől vezérelve sportpikniket szervezett a mozgás szerelmeseinek az Ifjúsági parkba szombaton. A vidám kikapcsolódás, közösségi együttlét keretében változatos mozgásformákat lehetett kipróbálni már reggeltől, áttornáztatva a hét során elgémberedett végtagokat, kicsit kimozdulva a napi komfortzónából. Gymstick, zumba, hiphop és futás volt a kínálat – ki miben szeretett volna kellesen elfáradni, feltöltődni. Volt, aki úgy döntött, kiaknázza fizikai képességeit: saját határait feszegetve 50 kilométert futott le.

A hozzátartozók az árnyas fák alól biztatták vállalkozó kedvű szeretteiket.

Hargitai-Kiss Virág

PANNONJOB SZÉKESFEHÉRVÁRRA KERESÜNK KŐFÉM IPARI PARK TERÜLETÉRE	PANNONJOB <small>Közvetítői tevékenység az évi 1000/2008. évi XLII. törvény 4. §-ának (1) bekezdésében foglalt feltételek mellett.</small>	TÖVABBÁ A VIDEOTON IPARI PARK TERÜLETÉRE KERESÜNK SZÉKESFEHÉRVÁRRA MUNKAVÁLLALÓKAT AZ ALÁBBI POZÍCIÓKBA: GÉPKEZELŐ, SORTECHNIKUS, PORFESTŐ, ELŐKÉSZÍTŐ, ANYAGMOZGATÓ
GÉPKEZELŐKET és CSISZOLÓ, POLÍROZÓKAT Alapbér: br. 260.000 forinttól + mp. 26%, 49%, 10% További plusz juttatások: cafetéria + bónuszok + 13. havi fizetés		BÉREZÉS Br. 202.000 Ft-tól + SZÉLESKÖRŰ JUTTATÁSI CSOMAG +36 20 275 76 67 SZÉKESFEHÉRVÁRI AUTÓIPARI PARTNERCÉGÜNHÖZ KERESÜNK
Továbbá, székesfehérvári partnercégünk részére keresünk: OPERÁTOROKAT 2 MŰSZAKOS MUNKARENDBE Alapbér: br. 198.000 Ft + mp. 30%		TERMELÉSI OPERÁTOROKAT Megemelt alapbér: br. 253.000 Ft Megemelt cafetéria: br. 360.000 Ft Féléves bónusz + ingyenes buszjáratok
✓ Jelenléti bónusz már próbaidő alatt: maximum 30 000 Ft/hó ✓ Teljesítménybónusz ✓ Új munkalehetőség +36 20 240 4153 <small>Közlésvéglet-követelték en. nyilv. sz.: 4376-4/2003.</small>		+36 20 214 97 50 <small>17956</small>

A Dunanett Nonprofit Kft.   felvételt hirdet
HULLADÉKRAKODÓ
munkakör betöltésére. Amit kínálunk: hosszú távú munka, bejelentett, versenyképes jövedelem (bruttó 220-240 000 Ft) +cafetéria,   +munkaruha.
Jelentkezni a dunanett@dunanett.hu   e-mail címen, ill. személyesen a Budai   N. A. u. 2. sz. alatti telephelyen.

<p>Személyes jogsegélyt biztosító JOGPontok irodáink újra nyitva vannak. A pontos és aktuális ügyfélfogadási helyszínekről és időpontokról a régiós aloldalakon tájékozódhatnak. A projekt keretében továbbra is díjmentesen kérhető a jogi tanácsadás gyakorlott jogásztól munkajog, cégjog, társadalombiztosítási jog és adójog területen telefonon, chaten, e-mailben és mobil applikáción.</p> <p>Chates jogsegélyszolgálatunk hétfőtől szombatiig 16.00–20.00 óra között áll rendelkezésre. Telefonos – 06 80 77 88 00 – jogsegélyszolgálatunk hétfőtől vasárnapig, 9.30–19.30 óra között rendelkezésre áll.</p> <p>Aktuális híreink már a JOGPontok Facebook oldalán is elérhetőek!</p> <p>Bővebb, aktuális információ www.jogpontok.hu   honlapon olvasható.</p>

A PILLANTÁS OPTIKÁBAN
LÁTÁSVIZSGÁLAT ÉS   KONTAKTLENCE ILLESZTÉS
Hétfőnként 13-17-ig és szerdánként 9-17 óráig Szemüveggészítés és javítás helyben
BEJELENTKEZÉS: Sárbogárd, Ady E. út 139. (Coop mellett) TELEFON: 06-25-460-480, 06-70-594-5012 NYITVA: hétköznap: 9-18, szombat: 8-12 óráig Egészségpénztári és SZÉP kártyák elfogadása